

ſtulle være med til at forvalte Statens Midler. Derfor er det en af de Ting, ſom jeg synes, maa være et af de ſvageſte Punkter i de Herrers Stilling, at det erklæres her, at Dokken ikke er ſtor nok til dem derude paa Skibſbyggerværkſtedet, og ſaa ſtulle vi bidrage til, at den kan blive ſtor nok. Den højtærede Miniſter erklærede endvidere meget højtidelig, at han for ſit Bedkommende kunde nøjes med dette, foreløbig i alt Fald, for lang Tid. Jeg har været Vidne til mange lignende Erklæringer i denne Sal fra de ſagkyndige Miniſtre — jeg huſter nok, da General Kaufmann ſtod op og erklærede, at de berømmelige 6 Kanoner ſtulde fri Kjøbenhavn for et virksomt Bombardement, og det var dog en uhyre Fordel, at vi her ſlap med diſſe 6 Kanoner og ſlap for Kjøbenhavns Søbefæſtning! Men hvad er det blevet til? Det er blevet til, at de ſamme ſagkyndige — ja ikke Miniſteren, thi han gif af — fra den allerhøjſte og nedad have ſagt her, at det er aldeles nødvendigt at gøre noget mere, thi det betyder ſlet ikke noget med de 6 Kanoners Sikring af Kjøbenhavn. Naar man har gjort ſlige Erſaringer fra Sagskundſtabens Side, ſaa forekommer det mig, at man i dette Tilfælde maa følge Ordſproget: Brændt Barn vogter ſig for Ilden. Naar Barnet først har brændt Fingrene, kommer det ikke til den Raffelovn mere. Derfor ſiger jeg, at Miniſterens Erklæringer i det Stykke lægger jeg ikke videre Vægt paa, og den højtærede Miniſter maa indrømme mig, at jeg ikke har Spor af Forpligtelse til at have politiff Tillid til ham. Han har været ſaa proviſoriſt, ſom nogen kunde være; han har handlet proviſoriſt paa det reneſte private Byggeomraade, hvor der efter min Mening og Erſaring, og ſom enhver Lægmand kan overbevife ſig om ved at gaa her uden for Rigsdagen i Nyboder, var menneſkelige Boliger, ſaadan ſom de være, og naar de ikke kunde blive loovligt bevilgede, var det naturligt, de maatte ſtaa. (Modſigelse af S. Scavenius). Det er et relativt Begreb! Efter min Mening var det det, men den højtærede Miniſter er dog hvert Aar vedblevet med Proviſorier, og det er derfor en ret mærkelig Tanke, ſom ogſaa tidligere er kommen frem, at fordi den højtærede Marineminifter er

en ſaa udmærket Kunſtner til at forhandle, ſkal det hedde ſig, at den højtærede Krigsminiſter er en ſaa forførdelig Proviſoriſt, medens den højtærede Marineminifter er en langt ſkikkeligere; men de jere ſandelig akkurat to Allen af et Stykke; der er ikke Spor af Forſkel paa dem i det Kapitel, og derfor kan man ikke komme og forlange af mig, at jeg ſkal have Spor af politiff Tillid til den højtærede Miniſter, og det forundrer mig, at de ærede Medlemmer, for hvilke det ærede Medlem fra Ringkøbing (S. C. Chriſtenſen) er Ordſfører her i Salen, nu have ſaaet en ſaadan Tillid til den højtærede Miniſter. (Afbrydelse). Ja, jeg kan godt forſtaa det fra de Herrers Side, ſom have tabt deres første Kærlighed, det forundrer jeg mig ikke over; men jeg forundrer mig over, at de andre ærede Medlemmer have kunnet gaa med til denne Sammenſmeltning paa Grund af den højtærede Marineminifterens Indighed i Retning af Lovtroſtab; thi den er akkurat den ſamme ſom den højtærede Krigsminiſters. Det var diſſe Bemærkninger, jeg ſkal tillade mig at gøre til den højtærede Marineminifter.

Jeg ſkal ſaa vende mig til den ærede Ordſfører, der haade i ſit ſidſte og første Foredrag kom tilbage til 1881. Det er mig meget velbekendt, og jeg har ſelv ſet det efter, at der den Gang blev bevilget nogle Tuſunder til at underſøge diſſe Forhold; men uagtet der blev nedſat en Kommiſſion, ſom rejſte til Udlandet og kom hjem med Oplyſninger om, hvad der kunde gøres paa dette Omraade, fandt Rigsdagen deſuaagtet ikke Anledning til at gaa ind paa Miniſterens Forlangende, ſom han præſenterede paa Grundlag af denne Kommiſſions Oplyſninger. (Afbrydelse). Ja, det var 3 Millioner. Jo, det er en kendt Sag, det vide vi alle, ſom blot ville kendes ved det; men hvad ſtulle ſaa alle de Kunſter og Rumſpring til; hvorfor ſaa ikke lige ſaa godt ſpringe ſom trybe i det? De Herrer kunne jo lige ſaa godt rent ud ſige: Vi have tabt vor Tro paa, at det kan nytte ſtort at ſtaa imod diſſe Militærbevillinger. Vi maa ſe at tage Skeen i en anden Haand og blive ſkikkelige paa dette Omraade; vi maa ſe at blive, hvad Højre kalder: fornuſtige, ædle, fædrelandskærlige og danſke